

Što li, pri kraju puta, uopće znače razlike »mrvicâ«, »djece« ili »gospodara«, doli hrabrost imenovati i nazivati stvari njihovim suprotnostima?! Čini se da iskonske »mrvice« i njihovi ostaci ipak viču za nečim. Njihova vika uvijek je kao ono posljednje riječi i stvari, ravno odbačenom, njegovu smislu i baštini!

Tako, vika za izgubljenim, radosnim, još neshvatljivim, boljim, ipak ide svojim tijekom, stazom, putem, koji je možda već određen, i čuje se samo dotle dok se više, bilo to u kojem prostoru, u onom kojega čovjek ispunja, ili onomu kojega Ti daješ, kojega mu nudiš, ili ga njime ispunjaš i prožimlješ.

POSLJEDNJA VEČERA

Ivan Cvitanović

Navještaj

Da bi se dogodilo čudo,
moraju se susresti dvoje.

Opis

Na večeri trebaju biti na okupu
prijatelji,
i mora tu biti barem kruha i vina,
da bi se moglo piti i blagovati,
pa — ako se posreći —
dogoditi i čudo.

Nisam baš siguran
da li mora biti prisutan
Juda!

Tajna

Ako se baš nešto treba dogoditi,
onda to može biti i na večeri.
U svakom slučaju,
tada se može dogoditi tajna
po kojoj će prijatelji
jedan drugog blagovati
— oprostite —
pojesti.

Razilazak

I odnekud proizlazi
da poslije večere treba bdijeti
a ne spavati,
iako su nam oteščale oči,
jer, inače, —
to će biti
POSLJEDNJA VEČERA.